

A HOLMI POSTÁJÁBÓL

Tisztelt Várady Szabolcs!

Nem tudom nem lehetne-e a végső értékítélet az olvasókra (minél többre) bízni mielőtt elvágjuk egy vers előtt az érvényesülés útját! Ön is csak egy a sok ezer olvasóból – akiket vers érdekel –: ezért végleges értékítéletet hozni egy vers dolgában (mielőtt még pályára állítottuk volna) – több mint életveszélyes! Ezek a „szövegek” élnek vannak és – hatnak, kire így kire úgy... Felesleges azon tépelődni, hogy mennyit érnek. Ezt amúgy sem lehet eldönteni! Mindenesetre kizárni őket az olvasók köréből: megakadályozni azt hogy elolvashassák őket végzetes hiba! Számomra az Ön versei nem képviselnek értéket – mégsem jutna soha az eszembe, hogy egy tisztességes verseny elől elzárkózzak. Azonkívül, ha esetleg nem vette volna észre, eljárt az idő Önök felett. Egy

olyan irodalmi lapot mint a Holmi (amit olyan elvek szerint szerkesztenek amit Ön képvisel) nos egy ilyen irodalmi lapot kínos kézbe venni. (Ezt úgy mondja a népnyelv hogy „ciki”.) Szabad verseny dívik és aki ennek az útját állja – neveltségessé válik... Tehát összefoglalva a lényegét: minél több verset kéne bemutatni az olvasóknak – rájuk bízván a végleges döntést! És még valami! Ez a szerkesztő majd megmondja nekem hogy mi a vers féle elvek egy kicsit büdösek. Mindenkinek saját önálló felfogása van az irodalomról (ha van!) és ezt feltartóztatni megakadályozni azt hogy ezt kifejtse – bűn. Azt hiszem az állam pénzét nem erre szánják... Remélem soraimmal nem bántottam meg!

Tisztelettel és mély barátsággal üdvözlöm!

Dencsik László

A folyóirat a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma,
a Nemzeti Kulturális Alapprogram
és a Soros Alapítvány
támogatásával jelenik meg

